

Alsó Tarizsa malom

a vízikönyv száma XII/21.

A forrás után a hetedik, a malomcsatorna bal patján, a Felső Tarizsa malomtól alig 80 – 100 méterre épült. 3 db., 4.20 méter átmérőjű felülcsapott vízikerek hajtotta, 1903-ban egy 1.10 méter átmérőjű örlőkővel és egy Ganz -féle hengerrel dolgozott. Az üzemben tartás 7.92 lóerőt és másodpercenként 220 liter vízmennyiséget igényelt. A malom 1945-ben Petrus János tulajdonában volt, akiről Petrus-malomnak is nevezték. [\[Sály-1\]](#). Bók Antal közlése szerint *ez a malom még a 80-as évek végéig működött a Miskolci Malomipari Művek kezelésében. Még villamos energiával is működtetni akarták. A szerelés munkálatai azonban nem lettek befejezve.*

A XII./21 számú vízikönyvi dossziében az Alsó Tarizsa malom dokumentumai között van egy tévesen odakerült községi bizonyítvány, amely a „Kismalom”-ra vonatkozik. Mint az alábbiakban látni fogjuk, 1888-89-ben a miskolci Schwarcz Jakab és neje tulajdonában két sályi malom volt, az Alsó Tarizsa és a Kis malom. A malmokat nyilvános bírósági árverésen vették meg a korábbi tulajdonostól, Fáy Kálmántól. Az Alsó Tarizsa malmot később eladták báró Seckendorf Árminnak, a Kis malom maradt a tulajdonukban.

Az 50 krajcáros bélyeggel, Sály község hivatalos pecsétjével, a jegyző és a bíró aláírásával ellátott szép kivitelű okirat az egyetlen, a Kis malom létezését igazoló eredeti dokumentum. (Bővebben lásd a Kis malom című fezetben)

2015 nyarán a Sályért Egyesület tagjainak részvételével, helyszíni bejáráson azonosítottuk a malom romjait Sály Tarizsa településrészén.

Irattári irományjegyzék (1892) [\[S7-1\]](#)

Az 1186-os csomagjelzésű dosszié az Országos Vízügyi Levéltár MISKOLCI VÍZIG 6.9.0. feliratú, 35. számú dobozban található. Első irata egy irattári irományjegyzék *Schwarcz Jakab és neje sályi vízimalmokra vonatkozó iratok* címmel. A vízikönyv száma – XII/21 – az irat bal felső sarkában, az alispáni hivatal irattári jele – 60 – a jobb felső sarokban olvasható.

Vízikönyv (1892 – 1964) [\[S7-18\]](#)

A XII/21 számú vízikönyv Daróczi pataknak nevezi a vízfolyást, ahol az Alsó Tarizsa malom áll. A régi jogot igazoló határozat száma 8440/ai. 891, kelt 1892. február 12-én. Az ingatlan telekkönyvi száma: sályi 514 sztjkv + 6 r. sz., a vízhasználatra jogosult: Schwarcz Jakab és neje miskolci lakosok. A vármegyei irattár okirat- és térképgyűjteményében 60/vk 892 szám alatt helyezték el a vízikönyvi csomagot.

A dosszié belső oldalán, a bejelentés tárgya rovatban 1. sorszám mellett a következő olvasható:

Borsodvármegye alispánja 1892 évi május hó 5én 2101. sz. a kelt határozatával Schvarcz Jakab és neje miskolczi lakosoknak a tulajdonukat képező s Sály község határában a daróczi patakon levő vízi malomhoz s az ezzel kapcsolatos vízhasználathoz jogosultságukat a vízi könyvbe vezetetni rendeli.

2. 1545/ai: 907 Bró Seckendorf Ármin tulajdonjoga feljegyzendő. Engedély és tervek elhelyezendőek.

3. 10805/ai. 907 felülvizsgálati jkv. elhelyezendő

Schvarcz Jakab és Ungár Sáli levele az alispáni hivatalnak (1888 január) [S7-16]

A tulajdonosok – Schvarcz Jakab Ungár Sáli¹ miskolci lakosok 1888-tól kezdődően két alkalommal is levélben fordultak Borsod vármegye alispánjához, hogy az igazolja a tulajdonukban lévő malom vízhasználati jogát. A levélből kiderül, hogy Fáy Kálmán ingatlanjait korábban zárgondnokság alá helyezték, s a bírói árverésen ők szereztek meg a malmok tulajdonjogát. Mivel értesülhettek az 1885.évi XXIII. tc. előírásairól, azt kérték az alispántól, hogy a nevükre szóló vízhasználat jogát jegyezze be a vízikönyvbe, s erről őket is értesítse. Attól tarthattak, hiába vették meg a malmokat bírói árverésen, a vízhasználati jog nevükre iratása nélkül nem tudják majd használni a tulajdonukat:

Méltóztassák tudomásul venni, hogy jelzett malmot bírói árverésen tisztelettel alulírottak tulajdonjogilag megszerezték, – méltóztassék a malom jogosultságát a vízi könyvbe bejegyezni, és a kifejlendőről bennünket is értesíteni.

Tisztelettel

Schvarcz Jakab

Ungár Sáli

Az alispáni hivatalban ráírták a kérvényre, hogy a *20 éves fennállást igazoló községi bizonyítvány pótlólag bekérendő* – majd fëlretették az aktát, s 3 (!) évvel később, 1891-ben válaszoltak a kérvényezőnek.

Schvarcz Jakab és neje második levele az alispáni hivatalnak(1891 május) [S7-14]

Schvarcz és neje beküldte a kért községi bizonyítványt, de a levél végén megjegyezték, hogy

Ezen bizonylat egyébként azt hisszük, jogelődünk, Fáy Kálmán által annak idején már bemutatva volt.

*Teljes tisztelettel: Schvarcz Jakab és neje
szül. Ungár Sáli*

---

¹ Ritka név, a Salamon becézett, női alakja.

Községi bizonylat (1891 április) [\[S7-13\]](#)

A községi bizonyítvány nem az Alsó Tarizsa malomra, hanem a *Kis malom*ra vonatkozik, amelynek ebben időben ugyancsak Schwarcz Jakab és neje voltak a tulajdonosai, feltehetően ezért keveredett az alsó Tarizsa malom vízikönyvi dokumentumai közé. Az 1891-es keltezésű, 50 krajcáros okmánybélyeggel ellátott eredeti dokumentumban ez olvasható:

Községi bizonylat

Sály község előljárósága által hitelesen bizonyítatik, hogy a Sály község határában fekvő, a Schwarz Jakab és neje Ungár Sáli tulajdonukat képező úgynevezett „Kismalom” nevű vizimalom, már az 1885. évi XXIII-ik T.c. életbe lépését megelőzőleg nemcsak 20 évvel, hanem emberemlékezetet meghaladó idővel is fennállott a nélkül hogy az mások jogosult érdekeit sértené, és az illetékes hatóságok által károsnak találtatott volna.

Kelt Sályban 1891. April hó 28-án. Ovális alakú pecsét felirata körben: BORSOD MEGYE EGRI JÁRÁS – középen: SÁLY KÖZSÉG

aláírók: (...) Gyula jegyző, Csizmadia István bíró

Községi bizonyítvány a bejelentés közszemlére tételéről (1891 május) [\[S7-15\]](#)

410/1891

Községi bizonyítvány

Sály község előljárósága által hivatalos hitelességgel bizonyíttatik, hogy Borsodvármegye tekintetes alispáni hivatalának 2629/a.i. 891 sz. a. kelt rendeletével kiadott Schwarcz Jakab és neje miskolczi lakosok tulajdonát képező Sály község határában fekvő vizimalomra vonatkozó vízjogi bejelentés f. 1891 évi május hó 16-ik napjától június hó 15-ig terjedő 30 napon által a községben történt előleges dobszó és hirdetmény melletti közhírré tétel után az 1885. évi XXIII. t. cz. 190-ik §-a értelmében Sály községgházánál közszemlére kitéve tartatott, s az ellen észrevétel senki által nem adatott be. –

Kelt Sályban 1891 május 16-án

(a jegyző és a bíró aláírása pecséttel)

Ha figyelmesen végigolvassuk a szöveget látjuk, hogy a község előljárói – a jegyző és a bíró –1891. május 16-i keltezéssel igazolják, hogy a vízjogi bejelentés irata 30 napon át, 1891. június 15-ig közszemlére volt téve. Persze az egy hónappal korábbi dátum lehet egyszerű elírás is.

A sályi jegyző jelentése az alispánnak (1891 június) [S7-11]

A jegyző még egyszer leírja a *tekintetes alispáni hivatalnak* ugyanazt, amit a fenti községi bizonyítványban, de most már a megfelelő, 1891. június 16-i keltezéssel.

Kézbesítési ívek (1891/92) [S7-12]

Schwarz Jakab és Sály község előljárói – a kézbesítési ívek tanúsága szerint - 1892 februárjában vették kézhez az alispán 8440/891 számú határozatát a vízjogi bejelentésről.

Igazoló határozat (1892 február) [S7-8]

Melczér Gyula alispán 1892. február 12-én Miskolcon kelt határozata szerint *Schwarz Jakab és neje miskolci lakosok Sály község határában fekvő 513-ik htj könyvben foglalt +6.r. számú vizimalom a vízjogi törvény 190 § alapján ezennel igazoltnak mondatik ki. A részletes feltételekről és a magassági jegy elhelyezéséről, valamint a vízikönyvbe való bejegyzésről – a határozat jogerőre emelkedését követően – később intézkednek. A határozat indoklása rögzíti, hogy a megállapítandó gyakorlat és a magassági jegy elhelyezése csakis a műszaki tervekkel való felszerelés után történhetik meg, ami a szükséghez képest később fog (...) elrendeltetni. A műszaki tervek elkészítését és a tervek alapján a vízhasználat részletes feltételeit, a magassági jegy elhelyezését, stb. a hivatal csak 11 évvel később, 1903-ban rendelte el. A malom tulajdonosa ekkor már br. Seckendorf Ármin volt (ld. később).*

Hivatalos jelentés (1892 április) [S7-8]

Arról, hogy a 8440/1891 számú határozat 10 db mellékletével együtt jogerőre emelkedett.

Hivatalos jelentés (1892 május) [S7-9]

Arról, hogy a 8440/1891 számú határozat jogerőre emelkedett. Az alispáni levél elrendeli a jogerős határozat vízikönyvbe bejegyzését, az igazoló okiratok és tervek vízikönyv okirattárba helyezését. A határozatról értesítést kap a miskolci kultúrmérnöki hivatal, a vízikönyv vezetésével megbízott levéltárnok, az egri járás főszolgabírája, s ennek útján Sály község, valamint Schwarz Jakab és neje.

Műszaki leírás (1903) [S7-4]

Az 1903. december 31-én Budapesten keltezett, Kolosi Mihály okleveles mérnök által készített dokumentum 13 sályi malmot sorol fel a tulajdonos(ok) nevének, a vármegyei alispáni igazoló határozatok és a vízikönyvek számának feltüntetésével.² Az Alsó Tarizsa malom tulajdonosa ekkor már báró Seckendorf Ármin. Az általános részben leírja, hogy a sályi malmok meghajtásához három helyen duzzasztják fel a patakot. Az első, a 3+42 szelvénynél a latori malmok (2 őrlőmalom és 2 kendertörő malom) meghajtására szolgál. A második, a 17+72 szelvénynél csupán a Kurva malom kerekét hajtja, míg a harmadik, a

---

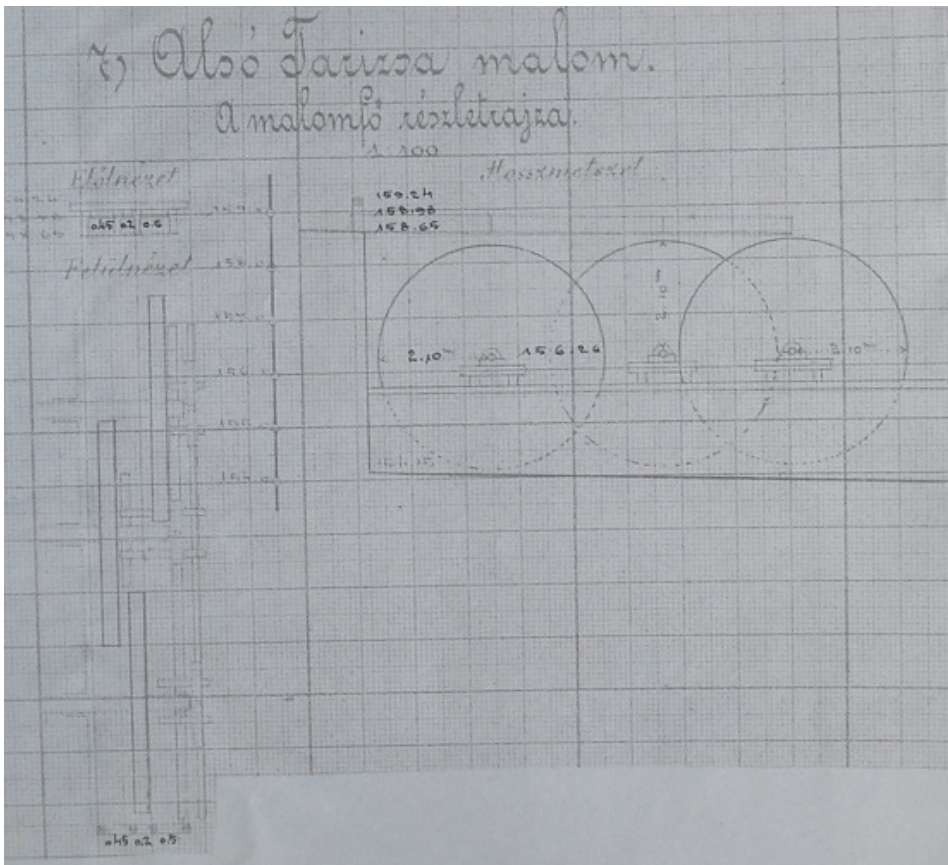
²Latori felső malom, Latori alsó malom, Latori felső kendertörő, Latori alsó kendertörő, Kurva malom, Felső Tarizsa malom, Alsó Tarizsa malom, Czipra malom, Kis malom, Falusi malom, Kajla malom, Csákó malom, Leányfalusi malom.

21+69 szelvényénél az összes többi - vagyis a Felső Tarizsa, az Alsó Tarizsa, a Czifra, a Kis, a Falusi, a Kajla, a Csákó és a Leányfalusi – malom kerekére hajtja a vizet, s fenntartásához valamennyi tulajdonos egyformán hozzájárul.

A műszaki leírás szerint az Alsó Tarizsa malom ekkor egy 1.10 méter átmérőjű örlőkővel és egy Ganz-féle hengerrel dolgozik. Ezek üzemben tartása 7.92 lóerőt és másodpercenként legalább 220 liter vízmennyiséget igényel. A malom 3 db, 4.20 méter átmérőjű felülcsapott vízikerekkel bír. A malomfő zsilipnyílásai: 0.45 méter, 0.20 méter és 0.5 méter, vagyis a középső malomkerék keskenyebb, mindössze 20 cm, a két szélső szélesebb, 45 cm, illetve 50 cm széles volt. A malomtulajdonos a 22+55 és a 22+83 szelvények között köteles rendben tartani a malomcsatornát.

A malomárok hossz- és keresztmetszvényei és mőtárgyak (1903) [\[S7-5-a\]](#) [\[S7-5-b\]](#)

Az Alsó Tarizsa malom helyét a malomcsatorna 22+85 szelvényénél, 154.08 méter tengerszint feletti magasságban jelöli a rajz. A malomfő alábbi részletrajzán láthatjuk a 3 db 4.20 méter átmérőjű, 0.45, 0.20 és 0.50 méter széles felülcsapott vízikereket.

Az Alsó Tarizsa malom részletrajza 3 vízikerekkel

A patak hossz- és keresztszelvényei (1903) [S7-6-a] [S7-6-b]

A vadpatak hossz-szelvény rajza 1:100 (magasság) illetve 1:10000 léptékben mutatja (30-tól 93-ig) a sályi patak egykori medrét, a 13 sályi malom nevét, a duzzasztó gátak és a közúti hidak helyét, illetve a víz esését az Adriai tenger szintjéhez mért 199 méterről 125 méterig. A vadpatak medrének egykori szélességét, mélységét, formáját 93 kereszt-szelvény segít meghatározni 1:100 léptékben.

Helyszínrajz (1903) [S7-7-a] [S7-7-b]

Az 1 : 2880 léptékű, helyszínrajz 13 sályi malom nevét, pontos helyét, a malomépület és a malomcsatorna elhelyezkedését, helyrajzi számát közli. A folyásirány szerinti felsorolásban a forrás után hetedik az Alsó Tarizsa malom. A helyszínrajz alapján a felső és az alsó Tarizsa malom egészen közel, mintegy 80 – 100 méterre álltak egymástól, az első kisebb, az Alsó Tarizsa nagyobb épület, mindkettő a malomcsatorna bal partján.

Engedélyokirat (1906) [S7-10]

A XII / 21. számú vízikönyv alapján kiadott alispáni engedélyokirat 1906. április 13-án kelt Miskolcon. A Borsod Megye Alispáni Hivatalának pecsétjével hitelesített dokumentum 10. §-ában írja elő a vízjogi engedély tulajdonosának jogait és kötelmeit. A 4. § szerint az *engedélyes jogosítva van: a. A malomárok vizét a malomfő zsilipnél 158.98 méter magasságig felduzzasztani. b. Az előbbi pontban engedélyezett módon felduzzasztott vizet a tulajdonát képező Borsodvármegye Sály község határában 3077 kat. hrsz. a. felvett 1 pár örlőkővel, 1 db hengerszékkal és 3 felülcsapott vizikerékkel bíró örlőmalom üzemben tartására használni. c. A felduzzasztott vízből másodpercenként 200 liter vizet használni, s ezzel a malom üzemben tartásához szükséges 7.92 lóerőt kifejtteni.* A 6. § megállapítja, hogy *Az engedélyokiratban megállapított jogok és kötelezettségek engedélyes jogutódaira is átszállanak.*

A felső és az alsó Tarizsa malom közötti távolságra utal az engedélyokirat 3. §-nak adata: *Felső malomcsatorna 22+65 sz, jelölt helytől a malomfőig terjed. Összes hossza 48 méter.*

713/ai 906.

Engedélyokirat

A vízikönyv száma XII/21.

1 §.

Báró Seckendorf Ármin Borsodvármegye Sály községi lakos az 1885 évi XXIII. t. cz. 190 és 192 § ai alapján a 2401/a.92. sz. jogerős határozattal igazolt, vízhasználat joggyakorlatára a hivatkozott törvény 161 és következő § ai alapján a következő határozatok szoros megtartásának kötelezettsége mellett engedélyt nyer Borsodvármegyébe kebelezett Sály község határában a Lator patak vízfolyás bal partján jelen engedélyokirat kiegészítő részét képező és Kolos Mihály okl. mérnök által készített, s a miskolci m. kir. kultúrmérnöki hivatal által 1363/905. sz. a. véleményezett műszaki tervek szerint fennálló „Alsótarizsa malom” vízhasználat vízi műveit fenntartani és használni, illetve a már eddig is meglévő vízhasználatot gyakorolni, az azzal kapcsolatos

víziműveket pedig fenntartani és használni.

2 §.

Az engedély tartama az 1885bévi XXIII t. cz. 192 § alapján időhöz nem köttetik.

3 §.

Az engedélyezett malom vízhasználattal kapcsolatos munkálatok a következők:

a., Felső malom csatorna, 22165. sz. jelölt helytől a malomtóig terjed. Összes hossza 48 méter.- Fenék magassága 158.65 méter.- Fenék szélessége 1.00 méter, oldallejtői 1:1 hajlók.

b., Malomfőzsilip a helyszín rajzon 22 + 83 sz. jelölt helyen három kerékre vezető zúgóval bír.- Küszöbének magassága az alaprész felett 158.65 méter, a nyílások szélessége balról jobbra számítva 0,5, 0.20 és 0.5 méter, a nyílások elzárására szolgáló táblák magassága a küszöb felett 0.33 méter.

c., Alsó malom csatorna a vízikerekektől lefelé 17 méterre terjed, fenék magassága 154.10 méter, fenék szélessége 1.00 méter, oldal lejtői 1:1 hajlók.

4 §.

Engedélyes jogosítva van:

a., A malomárok vizét a malomfő zsilipnél 158.98 m magassáig felduzzasztani.

b., Az előbbi pontban engedélyezett módon felduzzasztott vizet a tulajdonát képező Borsodvármegye Sály község határában 3077 kat. hr. sz. a. felvett 1 pár örlőkővel, 1 drb. hengerszékekkel és 3 drb. felülcsapott vízikerékkel bíró örlőmalom üzenben tartására használni, a malomnál levő vízszin és a malomfőnél engedélyezett duzzasztási magasságtól lefelé, az alsó vízszinén számítva 4.65 méter.

c., A felduzzasztott vízből másodpercenként 220 liter vizet használni, s ezzel a malom üzemen tartásához szükséges 7.92 lóerőt kifejteni.

d., A malomárok karbantartása alkalmával kihányt iszapot mindkét parton 2.00 méter szélességben elhelyezni.

5 §.

Engedélyes köteles:

a., Az engedélyezett víziművekben maga költségén, mások hozzájárulása nélkül jókarban tartani.

b., A „Felső tarizsa malom” engedélyokiratában engedélyezett, s a jelen vízhasználat érdekeit szolgáló közös terelő mű létesítéséhez és fentartásához 22/159 arányban hozzájárulni.

c., A Lator patak medrét és partjainak az 1885 évi XXIII. t. cz. 53 §. alapján való és a „Felső tarizsa malom” engedélyokiratában megállapított hosszúságban jókarban tartási költségeihez 22/159 arányban hozzájárulni.

d., Az engedélyezett duzzasztási magasságot különbeni 600 koronáig terjedhető pénzbüntetés terhe alatt betartani; ha a vízszin az engedélyezett magasság fölé emelkednék, a vízfölösleget a zsilip nyílások tábláinak felhúzása által a fenéken lebecsájtani.

e., A viziműnél elhelyezett magassági jegy sértetlen megőrzéséről gondoskodni, annak esetleges megsérülését, vagy elpusztulását 8 nap alatt 200 koronáig terjedhető pénzbírság terhe alatt a járási főszolgabírónak bejelenteni.

f., Engedélyes személyében beállott változást, a változás napjától számított 30 napon belül 200 koronáig terjedhető pénzbírság terhe alatt a vizikönyvbe való bejegyzés végett az alispánál bejelenteni.

g., Mindazon vízhiányt, illetve vízfolyási zavarokat, melyeket a vízhasználat által érintett vízfolyásoknak hatóságilag elrendelt tisztogatása közben, a tisztogatás keresztül viteléhez szükséges munkálatok idéznek elő, kártérítés nélkül tűrni.

h., Az engedélyokiratot mellékleteivel együtt eredetiben, vagy hiteles másolatban a hatóság kívánatára bármikor elő mutatni.

6 §.

Az engedélyokiratban megállapított jogok és kötelezettségek engedélyes jogutódaira is átszállanak.

7 §.

Magassági jeggyel lesz megjelölendő:

A malomfőnél 158.98 méter magasságban a megengedett duzzasztási határ.

Ezen kívül elhelyezendő egy vonatkoztató jegy is, valamely közelben lévő szilárd szerkezetű épületen, vagy építményen.

A magassági és vonatkoztató jegyek elhelyezése az elkészült víziművek hatósági felülvizsgálása alkalmával történik.- Ugyanakkor helyeztetnek el a meder karban tartást jelölő kő, vagy faoszlopok is.

8 §.

Jelen engedélyokirat kiegészítő részét képezik:

- a., Műszaki leírás ..... 1 drb
- b., Helyszínrajz ..... 1 „
- c., Patak hossz és ker. szelv .....1 „
- d., Malomárok hossz. ker. szelv. és műtárgyak .....1 „
- e., Bejelentési és igazolási iratok .....2 „

összesen 6 drb

9 §.

Az engedélyokiratban felsorolt magasságok az adriai tenger színe fölött, a következők alappontokra vannak vonatkoztatva:

1., A malomfő baloldali partfalának teteje, közvetlen a zsilip mellett, melynek magassága 159. 16 méter.

2., „A Felső tarizsa malom” új áztatójának jobb oldali partfala alatt a zsilipből vízfolyást tekintve felfelé 3 méternyire levő határkö teteje, melynek magassága 159.530 méter.

3., Az úsztató jobb oldali oldalfala közvetlen a zsilip mellett fekvő kövének tetején x jel, melynek magassága 160.015 méter.

10 §.

Engedélyes köteles a magassági és vonatkoztató jegyeket az engedélyokirat keltétől számított 2 hó alatt beszerezni és azok megérkezését az Egri járás főszolgabíróságának bejelenteni.

Miskolc, 1906. Április hó 13.

Tarnai
alispán

Jegyzőkönyv 1907) [S7-17]

Sály községben 1907. június 4-én felvett jegyzőkönyv az Alsó Tarizsa őrlőmalom vízhasználatának felülvizsgálatáról. A sályi patak Lator vízfolyás néven szerepel a jegyzőkönyvben. Az egri járás főszolgabírója által elrendelt hatósági felülvizsgálat mindent rendben talált, az eljárás költsége 9 korona 62 fillér.

Iratjegyzék (1950 - után)³ [S7-2]

folyószám	iktatószám	az irat tárgya	darabszám
1-4-	-	Tervek, műszaki leírás	4
5	440/1891	határozat	1
6	20401/1892	hivatalos jelentés	1
7	2401/1892	hivatalos jelentés	1
8	4863/906	eng	1
9	713/906	eng. okirat	1
10	8440/891	kézbesítési ív	2
11	410/891	hiv. jelentés	1
12	410/891	Községi bizonyítvány	1
13	2629/891	jelentés	1
14	2629/91	községi bizonylat	1
15	214/888	jelentés	1
16	1707 VI. 4.	jegyzőkönyv	1
17	16242/964	megszüntető határozat	2
18		Vízikönyvi lap	

³ A nyomtatvány oldalán olvasható VITUKU SOKSZOROSÍTÓ, BUDAPEST felirat jelzi, hogy az iratjegyzék akkor készült, mikor a vízikönyvi iratok Borsod vármegye alispánjától az 1950-es években a vízügyi igazgatóságához kerültek.

Határozat – a vízjogi engedély visszavonása (1964) [S7-3]

A vízhasználati jogot a Miskolci Vízügyi Igazgatóság 1964-ben visszavonta, ez a határozat az 1892-ben megnyitott vízikönyv utolsó dokumentuma. A határozat az 1. §-ban a következőt írja:

A tárgyi ügyben Borsod Árvamegye Alispánja 8440/1881. és 1906. évi ápr. hó 13. napján kelt 713/1906.sz. határozatával / engedélyokiratával engedélyezett vízimunka fenntartásának és üzemeltetésének jogát visszavonom.

A vízhasználat joga a középkor óta a földesurat illette Magyarországon. Ezt szabályozta az 1885. évi XXIII. törvény amely kimondja, hogy a vízhasználat joga a malom tulajdonosát illeti, s ez a jog öröklődik. A 2/1952. /I.8./ M. T. sz. rendeletre hivatkozó határozat valójában egy, a középkorig visszanyúló, 1885 óta írott törvénnyel is szabályozott, örökölhető jogtól, a vízhasználat jogától fosztotta meg a malom tulajdonosát. A későbbi jogviták elkerülése érdekében az indoklásban még arra is kitér, hogy *a tárgyi malomlétesítményre adott vízjogi engedély, illetve a létesítményhez fűződő jog gyakorlása a későbbi jogutódok vonatkozásában is, személyi és tárgyi jelentőségét veszítette, mert a malom vízienergia kihasználásával nem működik.*

[S7-1] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-01.pdf>

[S7-2] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-02.pdf>

[S7-3] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-03.pdf>

[S7-4] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-04.pdf>

[S7-5-a] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-05-a.pdf>

[S7-5-b] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-05-b.pdf>

[S7-6-a] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-06-a.pdf>

[S7-6-b] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-06-b.pdf>

[S7-7-a] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-07-a.pdf>

[S7-7-b] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-07-b.pdf>

[S7-8] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-08.pdf>

[S7-9] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-09.pdf>

[S7-10] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-10.pdf>

[S7-11] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-11.pdf>

[S7-12] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-12.pdf>

[S7-13] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-13.pdf>

[S7-14] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-14.pdf>

[S7-15] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-15.pdf>

[S7-16] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-16.pdf>

[S7-17] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-17.pdf>

[S7-18] <http://motka.gyor.hu/file/atch/136/1186-18.pdf>

[Sály-1] <http://motka.gyor.hu/post/137/>